

BENCZ MIHÁLY:

Japán versek

KEZEK

Épít, rombol, ver, cirógat,
ölel, ellök, leint, nógat,
s egyszer mind, mind közömbös lesz hozzád.

HADIROKKANT

Akik háborúra megint lelkesítnek
s győzedelmes, boldog hónapokban hisznek:
tudják-e azt, hogy mi történt velem?...

A SZÍV

Gyémántnál keményebb vár az, melyet
elfoglalni addig sohase lehet,
amíg belülről ki nem nyitják.

ÓHAJ

Szeressenek téged az újévek,
s ha egyszer még sem köszöntnének
kerüljenek el engem is örökre.

HÁROM TANÁCS

I.

Óvakodj attól, ki szemedben dicsér meg,
mert nem tudod azt, hogy mit akar veled.
Néma annak ajka, ki téged szeret.

II.

Ne higj a tükörnek, ha azt mondja, szép vagy;
s gyér tarkódon az ősz most szór el havat:
csak az igaz, ami mögötted maradt.

III.

Tárulkozó asszony s ajtó előtt állj meg,
az örömben sokszor csak a könny terem,
hisz a sorsok útja láthatatlan, néma,
mint a pókok útja poros könyveken.

FELHŐ

A gondra mondják azt, hogy, mint ő, eloszlik,
pedig az öröm az, ami szertefoszlik
minden kicsi felhőn.